សាក្សីក្នុងដំណើរការជំនុំជម្រះក្តី

ដោយ ឆាល ដេគសាន់

សមត្ថភាពរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ក្នុងការជួយជ្រោមជ្រែងខបត្តម្ភដល់វិស័យអប់រំនិងដំណើរការផ្សះផ្សារជាតិបានឃើញយ៉ាងពិតប្រាកដនៅក្នុងថ្ងៃនេះ ដោយសារមានសិស្សនិស្សិត និងយុវជនរាប់រយនាក់ត្រូវបានទទួលស្វាគមន៍ជាភ្ញៀវកិត្តិយសរបស់តុលាការ ។ មុនពេលដំណើរការនីតិវិធីចាប់ផ្តើម អ្នកតំណាងឲ្យអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ក៏បានចំណាយពេលពន្យល់ណែនាំពីយន្តការមូលដ្ឋានរបស់តុលាការដល់អ្នកចូលរួម ដើម្បីឲ្យគេទាំងអស់គ្នាបានធ្វើការស្វែងយល់កាន់តែល្អប្រសើរអំពីអ្វីដែលគេនឹងបានឃើញ ។

ដំណើរនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តីបានទទួលនូវសក្ខីកម្មបន្ថែមទៀតពី ហ៊ីម ហ៊ុយ អតីតឆ្មាំយាមគុកនៅមន្ទីរស-២១ ដែលធ្លាប់ស្ថិតនៅក្រោមបញ្ជារបស់ជនជាប់ចោទ កាំង ហ្កេកអ៊ាវ (ហៅ ឌុច) ក្នុងអំឡុងសម័យខ្មែរក្រហម ។ មុនពេលសំណួរត្រូវបានចោទសួរ សាក្សីត្រូវបានក្រើនរំឭកដោយអង្គសវនាការថា គាត់មានសិទ្ធិក្នុងការបដិសេធមិនធ្វើការឆ្លើយតបនឹងសំណួរដែលដាក់ពិរុទ្ធភាពលើខ្លួនឯងបន្ទាប់ពីមានការស្នើសុំពីសហព្រះរាជអាជ្ញាទាក់ទិននឹងបញ្ហានេះ ។

ដំណើរការថ្ងៃនេះ បានចាប់ផ្តើមឡើងជាមួយនឹងសំណួរពីសហព្រះរាជអាជ្ញាដែលសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើប្រតិបត្តិការប្រចាំថ្ងៃនៅក្នុងមន្ទីរស-២១ ។ ក្រៅពីធ្វើការនៅក្នុងគុក ហ៊ីម ហ៊ុយ មានទំនួលខុសត្រូវពិសេសដើម្បីជួយក្នុងការចាំទទួលយក និងដឹកជញ្ជូនអ្នកទោសដែលចូលមកក្នុងគុក ។ នៅពេលដែលត្រូវបានសួរថាតើបញ្ជាផ្តល់ឲ្យគាត់ចេញមកពីអ្នកណា សាក្សីបានឆ្លើយតបថាគាត់បានទទួលបញ្ជាដោយផ្ទាល់ពីប្រធានថ្នាក់លើរបស់គាត់គឺ បង ហ៊ិ ។ យ៉ាងណាមិញ សាក្សីក៏បាននិយាយថា ឌុច ជាអ្នកសម្រេចលើកិច្ចការអ្វីៗទាំងអស់ទាក់ទិននឹងអ្នកដែលត្រូវចាប់ខ្លួន សួរចម្លើយ និងសម្លាប់ ។ ជាមួយគ្នានេះ សាក្សីក៏បានផ្តល់នូវសក្ខីកម្មដែលហាក់បីដូចជាបង្ហាញថា ឌុច បានជួយជំរុញដំណើរឃោសនាការដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ការគាំទ្រដល់របបខ្មែរក្រហម ។ ទាក់ទិននឹងការប្រព្រឹត្តទៅលើអ្នកទោសវៀតណាម ហ៊ីម ហ៊ុយ បានឆ្លើយថា គាត់បានឃើញអ្នកទោសវៀតណាមទាំងអស់នេះជាច្រើននាក់បានបង្ខំឲ្យស្លៀកឯកសណ្ឋានទាហានរបស់ខ្លួន និងបានថតរូប ខណៈពេលដែលគេឈរនៅតាមដងវិថី ។ ម្យ៉ាងទៀត ចម្លើយសារភាពរបស់អ្នកទោសវៀតណាមដែលទទួលបានពីការសួរចម្លើយត្រូវបានចាក់ផ្សាយតាមប៉ុស្តិ៍វិទ្យុ ។ ភាគច្រើននៃសក្ខីកម្មនេះ បានបង្ហាញពីអត្ថប្រយោជន៍ដល់សហព្រះរាជអាជ្ញា

ពីព្រោះថាសក្ខីកម្មនេះបានព្យាយាមឆ្លុះបញ្ចាំងពីតួនាទីរបស់ ឌុច ក្នុងរបបខ្មែរក្រហមដែលជាអ្នកមេគំនិតដ៏សកម្មម្នាក់ក្នុងឧក្រិដ្ឋកម្មសង្គ្រាម និងឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ។

លោក វីលៀម ស្មិត ប្រធានសហព្រះរាជអាជ្ញា ក៏បានសួរសំណួរមួយចំនួនដែលទាក់ទងនឹងសម្ព័ន្ធភាពរវាង ឌុច និងបុគ្គលិកនៅមន្ទីរស-២១ ។ ហ៊ឹម ហ៊ុយ បានអធិប្បាយវិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងរបស់ ឌុច ថាមានភាព "ល្អិតល្អន់ និងតឹងរ៉ឹង" ដោយនិយាយថា ឌុច សម្រេចអ្វីគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ ហើយបុគ្គលិកទាំងអស់បានគោរពតាមបញ្ជារបស់ ឌុច យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់បំផុត ។ សាក្សី បានពន្យល់ប្រាប់ថា បុគ្គលិកនៅមន្ទីរស-២១ មានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច ឌុច ហើយព្យាយាមគោរព ឌុច ឲ្យល្អបំផុតតាមតែអាចធ្វើបានដោយសារតែភាពភ័យខ្លាចនឹងជីវិតរបស់គេ ។ សាក្សីបាននិយាយបន្តទៀតថា គាត់ភ័យខ្លាចណាស់រហូតដល់គាត់គិតថា ការរៀបការមិនអាចធ្វើឲ្យគាត់មានសុវត្ថិភាពទេ ពីព្រោះថាការរៀបការអាចបង្កើតនឱកាសនៃការស្លាប់បាន ។ គាត់បាននិយាយថា ខណៈពេលដែលមនុស្សម្នាក់ត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាជាខ្មាំងនោះ រូបគេ និងសមាជិកគ្រួសាររបស់បុគ្គលនោះទាំងមូលជាធម្មតាត្រូវបានសម្លាប់ចោលទាំងអស់ ដូច្នេះ ហ៊ឹម ហ៊ុយ គិតថាការនៅម្នាក់ឯងមានសុវត្ថិភាពជាង ។ សាក្សីបានបញ្ចប់ឃ្លានេះដោយនិយាយថា សូម្បីតែថ្ងៃនេះក្នុងអង្គសវនាការវត្តមានរបស់ ឌុច បានធ្វើឲ្យគាត់មានភាពភ័យខ្លាចដដែល ។

ក្រោយពីសហព្រះរាជអាជ្ញាបានបញ្ចប់ទៅ វាក៏ដល់វេនរបស់មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដើម្បីចោទសួរសំណួរទៅកាន់សាក្សី ។ អាលែន វើនើ មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមមួយ បានចាប់ផ្តើមសួរជាមួយនឹងសំណួរមួយចំនួនដែលបន្តដដឹកសួរ ដើម្បីស្វែងរកពត៌មាននូវការចូលរួមពាក់ព័ន្ធរបស់ ឌុច ក្នុងការសម្រេចជាផ្លូវការរបស់មន្ទីរស-២១ ។ ប៉ុន្តែការយកចិត្តទុកដាក់លើបញ្ហានេះ បានផ្លាស់ប្តូរទិសដៅពី ឌុច មកកាន់ពិរុទ្ធភាពនៃឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់សាក្សីវិញម្តង ខណៈពេលដែលអ្នកស្រី ស៊ូដហ្វីនស្កី មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមពីរ បានចាប់ផ្តើមសួរសាក្សីអំពីការចូលរួមរបស់គាត់ក្នុងការធ្វើទារុណកម្ម និងការសម្លាប់ ។ ដោយព្យាយាមធ្វើការសង្កត់ ធ្ងន់ទៅលើសមាសភាពរបស់បុគ្គលក្នុងការផ្តល់សក្ខីកម្ម អ្នកស្រី ស៊ូនហ្វីនស្កី បានចាប់ផ្តើមសំណួររបស់អ្នកស្រី ដោយធ្វើការរំឭកដល់សាក្សីថាជនរងគ្រោះកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងអង្គសវនាការ ហើយឲ្យចងចាំនូវទំនួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនដើម្បីជួយជ្រោមជ្រែងដល់ដំណើរការផ្សះផ្សារជាតិ ។

មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមពីរ និងក្រុមបី បានបន្តស្វែងរកសេចក្តីលម្អិតពីការប្រព្រឹត្តទៅលើអ្នកទោស ដោយសាក្សីដែលជាអ្នកអះអាងថាអ្នកទោសត្រូវបានដាក់នៅក្នុងផ្ទះ និងធ្វើទារុណកម្មក្នុងសម្លៀកបំពាក់ដែលមានតែខោខ្លី ហើយចំណែកឯកូនក្មេងវិញត្រូវបានសម្លាប់ដូចគ្នានឹងឪពុកម្តាយ

របស់គេ។ លោក ហុង គីមសួន មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រុមបួនបានបញ្ចប់រយៈពេលសួរសំណួររបស់ភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដោយធ្វើឲ្យសាក្សីឃើញពីកំហុសរបស់ខ្លួនក្នុងនាមជាអ្នកនៅក្រោមបង្គាប់ដ៏ស្លូតត្រង់ម្នាក់របស់ ឌុច ដែលបានអនុវត្តរាល់ការបញ្ជារបស់ ឌុច។ ខណៈពេលដែលត្រូវសួរថាតើគាត់ទទួលការណែនាំពី ឌុច យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះសម្រាប់អ្នកទោសដែលត្រូវនាំចូល ហ៊ឹម ហ៊ុយ បាននិយាយថាគាត់នឹងទទួលបានបញ្ជីឈ្មោះមួយដែល ឌុច បានដាក់រួមគ្នា។ ខណៈពេលដែលត្រូវសួរថាតើហេតុអ្វីបានជាគាត់បានធ្វើតាមបញ្ជាដោយងងុបងងុលដូច្នេះ ហ៊ឹម ហ៊ុយ បាននិយាយសារថ្មីម្តងទៀតពីភាពភ័យខ្លាចដែល ឌុច បានធ្វើបង្កឲ្យកើតមានក្នុងមន្ទីរស-២១ ដោយនិយាយថាកំហុសមួយអាចនឹងឆក់យកជីវិតរបស់គាត់បាន។

មុនពេលមេធាវីការពារក្តីចាប់ផ្តើមសួរសំណួររបស់ខ្លួន ឌុច បានផ្តល់សេចក្តីអធិប្បាយមួយទាក់ទិននឹងការឆ្លើយតបរបស់ខ្លួនទៅកាន់សក្ខីកម្មរបស់សាក្សី។ ទោះបីជាមើលទៅដូចជាមានន័យពីរ ឌុច បាននិយាយថា សក្ខីកម្មរបស់ ហ៊ឹម ហ៊ុយ គឺ «ប្រកបដោយការពិត ទោះបីជាមានការបំភ្លេចចោលខ្លះៗ ប៉ុន្តែវាមិនចោទជាបញ្ហាអ្វីឡើយ»។ សំខាន់ជាងនេះ ឌុច បានទទួលស្គាល់ទំនួលខុសត្រូវរបស់ ហ៊ឹម ហ៊ុយ ដោយនិយាយថារាល់ឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ ហ៊ឹម ហ៊ុយ គឺសុទ្ធតែកើតចេញពីការអនុវត្តតាមបញ្ជារបស់ ឌុច ទាំងអស់។

ទោះបីជាមានការសម្តែងកាយវិការថា ឌុច ទទួលស្គាល់ពីទំនួលខុសត្រូវខ្ពស់ក៏ដោយ ក៏មេធាវីការពារក្តី បានចំណាយពេលរបស់គេជាមួយនឹងសាក្សីដោយព្យាយាមប្រមូលនូវកំហុសនៃភាពខុសគ្នាមួយរវាងសាក្សី និងជនជាប់ចោទ។ ក្នុងការឆ្លើយតបទៅកាន់សំណួរពីលោក ហ្វ្រង់ស័រ រូ មេធាវីការពារក្តីសាក្សីបានផ្តល់សក្ខីកម្មថា ធ្លាប់បានទទួលធ្វើការខុសត្រូវលើមនុស្ស ១១ទៅ១២នាក់ ហើយក្នុងមុខងារជាប្រធានក្រុមនេះ សាក្សីបានអនុវត្តបញ្ជាឲ្យដឹកជញ្ជូនអ្នកទោសសពីមន្ទីរស-២១ ទៅជើងឯកសម្រាប់ការសម្លាប់។ លោក រូ បានបញ្ចប់ការសួរសំណួររបស់ខ្លួន ដោយចោទ សួរទៅកាន់សាក្សីថាតើសាក្សីយល់ស្របទេដែលថាចលនារបស់ខ្មែរក្រហមត្រូវបានទទួលជោគជ័យ ដោយសារតែអ្នករាល់គ្នាបានអនុវត្តតាមបញ្ជារបស់គណៈកម្មាការមជ្ឈិមទាំងងងុបងងុល។ ហ៊ឹម ហ៊ុយ បានយល់ស្រប។ ទោះបីជាលោក រូ មិនបាននិយាយដូច្នេះក្តី ក៏សំណួររបស់លោក រូ ប្រហែលជាទុកឲ្យអង្គសវនាការពិចារណាអំពីកាលៈទេសៈទាំងពីររបស់សាក្សី និងជនជាប់ចោទ (ឌុច)។ ដោយបង្ហាញឲ្យឃើញថាទាំង ហ៊ឹម ហ៊ុយ និង ឌុច ជាទៀងទាត់បានដើរតួជាអន្តរការីដោយទទួលយកបញ្ជាពីថ្នាក់លើនិងអនុវត្តបញ្ជាទាំងនោះតាមរយៈការនៅក្រោមបង្គាប់ លោក រូ បានបន្សល់ទុកនូវចម្ងល់មួយថា តើ

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកទាំងពីរមានតួនាទីខុសដោយឡែកពីគ្នាបែបនេះនៅក្នុងវង្វង់ភ្នែករបស់តុលាការ និងសាធារណជន។